

See on päev, mille Issand on teinud.

Ps 118:24

Tegelikult on kõik päevad Jumala loodud, aga 118. psalmis sisaldub Kristuse läbi siia maailma tuleva pääste valguse ettekuulutus.

Kui Jeesus siia tuli, manitses ta inimesi kõndima päevavalguses, mitte ööpimeduses. Valguse all mõtles ta taevaliku sõnumi valgust.

Jeesus on ise Issanda päeva päike, mille kiired on arm ja pattude andeksand läbi Jeesuse valatud vere. See päike paistab näiteks sõnadest "Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu." Jh 3:16.

Kui me kuuleme evangeeliumit ja võtame selle omaks, siis ümbritseb meid Jumala valgus. Kuna Jeesus on valmistanud oma päästetöö kehtima alatiseks, siis paistab Jumala armu valgus kõigi meie elupäevade üle. Sedasama öeldakse ka sõnadega "Issanda halastused pole lõppenud: need

on igal hommikul uued." Nl 3:22,23.

Issanda päevaks nimetatakse ka pühapäeva. Pühapäeva võib selle mõju tõttu kõrvutada evangeeliumiga. Nii nagu pühapäev annab kuue tööpäeva järel puhkust meie ihule, nii kosutab evangeelium meie hinge armusõnumiga, kui me oleme asjatult üritanud Jumala seadust järgida.

Nagu päike on inimestele kättesaamatu, nii ei saa inimene Issanda armu kõigutada. Ta ei saa seda piirata või nurja ajada oma pattude või truudusetusega Jumala vastu.

Evangeeliumi päevavalgus on alati sama selge, nii nagu päike alati pilvide taga paistab selgelt. Kui me seda ei näe, on see meil vaid millegagi peidetud. Kui me satume pimeduse küüsi, siis põgenegem kohe evangeeliumi juurde, et saada selle valgusest ümbritsetud.

Kristuspäikese kiired on tema Püha Vaim, kes elab evangeeliumis. Ta toob meile sealt kõik, mille Kristus oma surma kaudu on meile võitnud. Olgem seepärast alati evangeeliumiga lähedases kontaktis.